

KJAK

Christian Andreasen, FSF-forseti

Íløgan í Tórsvøll vinnur seg innaftur

Tað er við stórari gleði, at vit í dag hava sett spakan í til tess at gera eystursíðuna av Tórsvølli lidna. Tá hetta arbeiði er liðugt, kemur tað sanniliga at verða eitt satt prýði fyri okkara land.

Seinastu árinu eru íløgur fyri tíggjutals milliónir gjørdar í Tórsvøll. Tá eystursíðan er liðug, hevur FSF samanlagt gjørt íløgur í Tórsvøll fyri umleið 60 milliónir krónur. Hettar er alt peningur, sum FSF hevur fingið í stuðuli úr útlandinum.

FSF og Tórshavnar Kommuna hava havt eitt framúr gott samstarv við-víkjandi útbyggingini av Tórsvølli. Síðani hetta samstarv byrjaði eru lagdar góðar 100 mill kr. í Tórsvøll. Samstarvið við Tórshavnar

Kommunu hevur gjørt tað møguligt hjá FSF at aktiverað 60 mill. Kr frá UEFA og FIFA.

Útbyggingin av Tórsvølli kom í tøkum tíma. Bleiv Tórsvøllur ikki dagfördur nú, høvdu vit neyvan sloppið at spælt A-landsdystir í Føroyum framyvir. Krøvini til at spæla landsdystir eru herd munandi seinastu árinu, ikki minst síðan UEFA hevur keypt sjónvarpsrættindini. Vit fáa nógvan pening fyri okkara sjónvarpsrættini, millum 15 og 20 mill. kr. ár-liga. Útbyggingin av Tórsvølli hevur eisini gjørt hetta møguligt.

Tórsvøllur er dagliga karmur um sera nógv virksemið. Umframt alt landsliðsvirksemi, sum er á vøllinum alt árið, verður vøllurin eisini nógv brúktur til bæði

vaksnamanna- og ungdomsvenjing hjá feløgunum í høvuðsstaðnum.

Tá vit tosa um landsliðsvirksemi, so er umráðandi at leggja okkum í geyma, at talan ikki bert er um A-landsliðið hjá monnum. Tí Fótboltssamband Føroya hevur ikki færri enn átta landslið, sum eru virkin á ein ella annan hátt alt árið.

Í fjør leiktu vit umleið 25 landsdystir í Føroyum. Bara í fjør vitjaðu trý útlendsk a-landslið við monnum á Tórsvølli. Teirra millum var Týskland, sum hevði eini 200 fjølmiðlafólk við sær og fleiri hundrað áskoðarar. Trý U21-landslið vóru somuleiðis á vitjan, og eitt a-landslið við kvinnum vitjaði eisini.

Í ár eru aftur fleiri vitjanir á skránni, og til dømis skipar

FSF í ár fyri tveimum minikappingum fyri ungdomslandslið. Ein var í vár, og í heyst verður skipað fyri EM-undankapping í Føroyum, tá ið trý U17-gentulandslið koma til Føroya at kappast við okkara gentur.

Komandi vikurnar fara føroysk feløg eisini at spæla Europa Cup dystir á Tórsvølli, og hesir verða í minsta lagi triggir í tali. Spæla liðini seg víðari, verða dystirnir fleiri.

Fótboltur gevur munagott íkast til samfelagsbúskapin

Føroyskur landsliðsfótbótur kastar nógv av sær til okkara samfelagsbúskap. Landsliðsfótbóltur ger Føroyar kendar í útlondum. Landsliðsvitjanirnar hava stóran tydning fyri okkara ferðavinnu, ikki minst flog-

vinnan og gistingarhúsini njóta gott av hesum.

Føroyska luttøkan í altjóða fótbólti hevur við sær, at í minsta lagi eini 1.000 útlendingar á hvørjum ári vitja í Føroyum í sambandi við altjóða fótbólt. Hesi fólk skulu umframt ferðaseðilin millum Føroyar og útheimin eisini hava innivist, mat, flutning og mangt annað, og hetta eru alt veitingar, ið verða keyptar frá føroyskum veitarum.

Harumframt er luttøkan hjá føroyskum landsliðum og feløgum í altjóða fótbólti uttan iva eisini tað, sum í størstan mun marknaðarførir Føroyar uttan fyri landoddarnar, og sum fær ferðafólk at leita til Føroya.

Um hugt verður eftir ítøkiligu útbyggingini av Tórsvølli, so ber til at stað-

fasta, at tá ið dagføringin av eystaru síðu av vøllinum er liðug komandi summer, eru ikki færri enn 60 milliónir krónur komnar úr ávikavíst UEFA og FIFA í stuðli til tær útbyggingar, sum eru gjørdar. Pengar, sum annars ikki høvdu komið inn í føroyska samfelagsbúskapin.

Tí ber til at staðfesta, at tær íløgur, sum Tórshavnar Kommuna og Fótboltssamband Føroya í lötuni gera í Tórsvølli við góðum stuðli frá ávikavíst UEFA og FIFA hava stóra ávirkan á føroyska samfelagsbúskapin, ferðavinnuna, menningina av føroyskum fótbólti og ikki minst á trivnaðin í høvuðsstaðnum. Íløgurnar í Tórsvøll vinna seg sostatt væl og virðiliga innaftur.

30.06.2014

Oddvør Johansen

Tónleikur í kirkjuni

Sera áhugavert var at lesa viðmerking frá Jógvan Friðriksson, biskupi um tónleik í kirkjunum, viðmerking, sum tveitir fleiri spurningar út til “fólkið”, kirkjufólkið í Føroyum.

Hvat kann framførast í eini kirkju? Skal tað kosta at koma inn? Hvussu varveita við spekt og sóma í hesum rúminum, sum fyri tann trúgvandi ikki er ein aula ella ein konsertsalur, men eitt heilagt rúm. Sum tað verður sagt í inngangsbønini hvønn sunnudag: “Eg eri inn kom-in í hetta heilaga hús títt at hoyra...”.

Í nógv ár hava tónleikarar og kórsangarar spurt, hví kirkjan ikki loyvir sølu av atgongumerkjum í landsins kirkjum. Svarið hevur bara verið: Soleiðis er tað bara, tað er ikki loyvt.

Men at kirkjan í grundini – vegna manglandi lógarverk – heldur ikki hevur havt heimild til at gjalda einum unguleikara samsýning fyri at vera bundin á orgulbonkinum árið runt – tað visti eg ikki.

Altso hevur kirkjan, har eg sjálv virkaði í eitt mannaminni, ólógliga goldið mær eina samsýning – kanska av sínum tiltøkupeningi – øll árinu.

Hetta má vera rætta staðið at heita á mentamálaráðið um at taka eina avgerð og lýsa kunngerðina um hesi viðurskipti ongantið ov skjótt.

Ein konsert er ikki ein gudstænasta, og ein gudstænasta er ikki ein konsert. Tá ið konsertir verða hildnar við proffessionellum tónleikarum, t.v.s. tónleikarum, ið liva av sínum spæli, rena vit okkum beinanvegin í spurningin gjald ella ikki gjald fyri arbeiðið. Eg kenni nakrar proffessionellar tónleikarar, sum alt lívið hava spælt í okkara kirkjum, uttan at fáa nakað afturfyri. Og umberingin hjá kirkjuni er óivað, at eingin heimild er.

Ein aktuell hending var konsertin á Eiði herfyri, har fólk máttu keypa atgongumerki fyri at sleppa inn. Hetta er ókent í Føroyum, og her mugu kirkjuligu

myndugleikarnir beinanvegin taka eina avgerð og seta nøkur ting upp á pláss.

Í grundini er spurningurin um tónleik í kirkjunum sera einfaldur: vilja vit hava nakran urguleikara? Vilja vit hava konsertir? Um vit siga ja, so mugu kirkjuráðini fáa pening at arbeiða við. Tíðin er fullkomuliga og aldeilis farin frá, at fólk, sum hava lisið og lært í 4 -7 ár sita og arbeiða við sínum faki fyri einki ella fyri lítið og einki. Kanska var tað eitt hugskot at sleppa teimum gomlu klokkutiðunum, har gudstænasturnar vórðu lagdar eftir, nær neytini vóru mjólkað og hoyggið drigið. Væl ber til at fleiri kirkjur býta ein urguleikara ímillum sín og gjalda honum fyri tað. Tað krevur bara, at gudstænasturnar verða skipaðar soleiðis, at tær ikki allar eru um somu tíð sunnudagar. (Hetta ber væl til í Suðuroynni.)

Um ein kirkja so fegin vil hava, at konsertir fara fram, er tað eitt hugskot at gera ein “konsertkassa”, har tað hvørt

ár verður settur hóskaði peningur av. Loypir nakað av, fer tað aftur í felagskassan. Er tað ov lítið, ja, so verða ikki fleiri konsertir tað árið. Á sama hátt má vera við t.d. vøggusangi, sum má hava ein serligan kassa.

Danskar kirkjur hava løntar sangarar, tað hava føroyingar og norðmenn ikki, og tað haldi eg vera gott.

Í staðin kundi ein lærdur urguleikari í starvi sínum verið forpliktaður til at hava barnakór, sang við konfirmantum og vaksnamanna-kór. Hetta hoyrði sjálvandi til lønta starv hansara.

Hvør skal sleppa inn í kirkjuna at spæla/syngja? Ein trupul og kanska kensluborin spurningur.

Fyrst er at siga, at eingin bólkur, einki kór ella orkestur hevur krav uppá at sleppa inn í nakra kirkju, hóast vit plaga at siga, at gáttin er lág í fólkakirkjuni. Sjálv meini eg, at tað er ikki alt, ið skal dragsast inn í kirkjuna.

Kirkjuráðið er fólkavalt og suverent og kann siga nei. Einki orkestur sleppur held-

ur inn á G, bara tí tað vil inn á G. Eingin bólkur sleppur inn á Rex ella í Norðurlandahúsið uttan víðari. Hesi støð velja og vraka og seta sjálvi billettprisin.

Vit hava nógvar meiningar og fordómar um júst hetta.

Instrumentalur tónleikur, sum ikki myndar nakað ávíst – sum er absoluttur – er ein tónaheimur, ein verð, sum uttan orð nemur við hjarta mitt og sinn. “Du bliver ramt af nogle lydbølger, og straks begynder du at føle”. (Sitat: Peter Bastian). Tú kanst aftaná eina góða konsert føla teg reinsaðan og kanska enn-tá føla teg sum eitt frægari menniskja.

So títt og knapt at tónleikurin hevur tekstir, er støðan ein onnur. Orðið hevur sterka meg. Hvør er boðskapurin? kann verða spurt. Hevur hetta spekt og sóma? Er hetta nakað, sum bara er útvortis ella kanska bespottiligt? Vit kunnu blíva við at spyrra – um alt møguligt. Mín seinasti spurningur er: hvar er Kristus?

Ein kendur havnarmaður segði eina ferð við meg: Jesus er so “large”. Og rætt er, at Jesus var modernaður í síni tíð. Í dag hevði hann havt koyrikort.

Sjálv havi eg ongar fordómar mótmegis rokkót-leiki, jassi, poppi, dansitónleiki, gospel ella doom-metal, bara tað verður ordiliga framført og tónleikararnir eru seriøsir. Hetta er teirra fak, teirr áhugi og gleði, men vit noyðast at hugsa um tað heilaga rúmið, vit eru stødd í. Spekt og sóma.

Rúmið er “andaliga heim-ið” hjá fjøld av fólki. Her inni fáa tey sálartroyst, inn higar koma tey, tá ringast stendur til, men eisini tá ið gleðiligastu hendingarnar eru. Ein og hvør kann vera her – eisini tann, sum ikki eigur eitt reytt oyra. Tí býður tað mær ímóti at skula gjalda fyri at koma inn at hoyra t.d. “Messias”. Sakin má loysast á annan hátt.